

EL 9 NOU (OSONA I RIPOLLÈS) 23/02/2015

VIC

Un Paradís a Manlleu

L'Escolania de Montserrat hi va actuar divendres per primera vegada

Escolania de Montserrat.
Direcció: Llorenç
Castelló. Església de Santa
Maria de Manlleu.
Divendres, 20 de febrer
de 2105.

Manlleu

Montserrat Rius

Amb les entrades exhaurides, l'església de Santa Maria de Manlleu es preparava divendres al vespre per acollir l'Escolania de Montserrat en el concert inaugural dels 25 anys del Cicle de Concerts de Manlleu. En poc més d'una hora, l'Escolania va interpretar temes variats, en música, èpoques i nacionalitats. Algunes més complexes harmònicament i formalment que d'altres, però totes amb aquell segell característic de l'Escolania que les fa ser úniques quan les interpreta.

S'iniciava el concert amb una peça de dos homes de gran sensibilitat i espiri-

Un moment de l'actuació de l'Escolania a l'església de Santa Maria, que es va omplir de gom a gom

tualitat. *Moreneta en sou*, musicada pel pare Àngel Rodamilans i amb text de Jacint Verdaguer, títol que dona nom al darrer enregistrament de la formació. Unes

veus aparentment i formalment ingènues però agosarades que interpretaven peces íntimes i recollides que van arribar al cor de tothom. Ètica i estètica, goig i gaudi, el

Cel en la Terra, i una Escolania més viva que mai.

Superba i amarada d'un gran misticisme, l'*Ave Maria* de Schubert, elegància i harmonia en els 3 *Notturmi*

de Mozart, entranyable i esplèndida versió d'*El ros-sinyol* arranjat per Francesc Civil, recollit silenci amb *Pie Jesu* d'Andrew Lloyd Webber, lluminositat a *Herbstlied* de Mendelssohn, dues belles sardanes "perquè el cor ens ho demana", un Poulenc brillant i dues precioses cançons populars xineses que interpretaran en la propera gira que faran a la Xina i que comença aquest mateix dilluns. El *Virolai*, com no,

Peces amb el segell de l'Escolania, que les fa úniques quan les interpreten

en l'últim dels bisos. Acurat i lluminós piano de Llorenç Castelló i direcció precisa a càrrec de Vicenç Prunés, que, al final de l'acte, va felicitar i agrair la invitació dels Amics de la Música de Manlleu.

El concert de l'Escolania no va ser només un gran tast de poesia musical cantada per veus blanques que recorden més als àngels que als humans, sinó una xopada de Paradís a la Terra, i tot això a Manlleu.